

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

**Beroep ingesteld op 12 juli 2011 — Europese Commissie/
Koninkrijk België**

(Zaak C-370/11)

(2011/C 290/02)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: W. Mölls, gemachtigde)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusie

De Europese Commissie verzoekt het Hof

— vast te stellen dat het Koninkrijk België de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 36 en 40 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, door regels te handhaven die stellen dat de meerwaarde die wordt gerealiseerd bij de wederinkoop van aandelen van instellingen voor collectieve belegging die niet overeenkomstig richtlijn 85/611/EEG⁽¹⁾ zijn toegelaten, niet wordt belast wanneer deze instellingen in België zijn gevestigd, terwijl de meerwaarde die wordt gerealiseerd op de wederinkoop van aandelen van dergelijke instellingen die in Noorwegen of IJsland zijn gevestigd, belastbaar is.

— het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie maakt bezwaar tegen de betrokken nationale bepalingen, voor zover zij als gevolg hebben dat Belgische ingezetenen worden ontmoedigd om te beleggen in instellingen voor collectieve belegging die in Noorwegen of IJsland zijn gevestigd, omdat op de meerwaarde die wordt gerealiseerd bij de wederinkoop van aandelen van die instellingen, niet de fiscale vrijstelling wordt toegepast die wel van toepassing is op de meerwaarde die wordt gerealiseerd op de wederinkoop van aandelen van een in België gevestigde instelling voor collectieve belegging.

De Commissie stelt dat het vrije kapitaalverkeer dat wordt gewaarborgd door artikel 40 van de EER-Overeenkomst wordt beperkt door dit verschil in behandeling. Het belemmert even-

eens het vrij verrichten van diensten, wat een schending van artikel 36 van de EER-Overeenkomst vormt.

Als antwoord op de door de Belgische autoriteiten gemaakte bezwaren, merkt de Commissie in de eerste plaats op dat het onderscheid dat in de Belgische wetgeving binnen de categorie van in de Europese Unie gevestigde instellingen voor collectieve belegging wordt gemaakt naargelang zij al dan niet overeenkomstig richtlijn 85/611/EEG toegelaten zijn, niet het voorwerp van het onderhavige beroep uitmaakt. In de tweede en de derde plaats verzet de Commissie zich tegen het betoog dat de bovenbedoelde maatregelen erdoor gerechtvaardigd worden dat zij nodig zijn opdat de fiscale controles doelmatig zijn of dat er geen mechanismen voor de uitwisseling van inlichtingen bestaan. In deze context stelt de Commissie vast dat België, Noorwegen en IJsland het Verdrag inzake administratieve bijstand op fiscaal gebied, dat is opgesteld onder de auspiciën van de OESO en de Raad van Europa, hebben geratificeerd en dat de verdragen inzake dubbele belastingheffing die zijn gesloten tussen België en respectievelijk Noorwegen en IJsland, mechanismen bevatten inzake de uitwisseling van inlichtingen tussen deze landen.

⁽¹⁾ Richtlijn 85/611/EEG van de Raad van 20 december 1985 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's), PB L 375, blz. 3.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanje) op 18
juli 2011 — International Bingo Technology, S.A./Tribunal
Económico Regional de Cataluña (TEARC)**

(Zaak C-377/11)

(2011/C 290/03)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: International Bingo Technology, S.A.

Verwerende partij: Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Prejudiciële vragen

- 1) Houdt het feit dat bingospelers het in de prijs van bingo-kaarten begrepen prijzengeld betalen, in dat er sprake is van een daadwerkelijk verbruik van goederen of diensten dat voor de btw deel uitmaakt van het belastbare feit?
- 2) Moet artikel 11, A, lid 1, sub a, junctis de artikelen 17, lid 5, en 19, lid 1, van de Zesde richtlijn⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het, waar het gaat om de regeling van de noemer van de berekening van het pro-ratapercentage, een zodanige mate van harmonisatie voorschrijft dat het zich ertegen verzet dat in de verschillende lidstaten in de wetgeving of de rechtspraak uiteenlopende oplossingen worden gekozen wat betreft de opnemings in de maatstaf van heffing van de btw van het deel van de prijs van bingo-kaarten dat is bestemd voor het uitkeren van prijzengeld?
- 3) Moet artikel 11, A, lid 1, sub a, junctis de artikelen 17, lid 5, en 19, lid 1, van de Zesde richtlijn ten aanzien van de samenstelling van de noemer van de berekening van het pro-ratapercentage aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale rechtspraak die, in het geval van het bingospel, de voor prijzengeld bestemde bedragen die door de verschillende spelers bij de aankoop van bingo-kaarten worden betaald, in de maatstaf van heffing van de btw betreft?

(¹) 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Statens inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag; PB L 145, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanje) op 18 juli 2011 — Miguel Mesa Bertrán en Cristina Farrán Morenilla/ Novacaixagalicia

(Zaak C-381/11)

(2011/C 290/04)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado Mercantil de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Miguel Mesa Bertrán en Cristina Farrán Morenilla

Verwerende partij: Novacaixagalicia

Prejudiciële vragen

- 1) Wanneer een kredietinstelling aan een cliënt waarmee zij tevoren een hypothecaire lening heeft afgesloten, een interest rate swap aanbiedt om het risico van renteschommeling

bij de voorgaande transactie te dekken, moet dit aanbod dan worden beschouwd als een dienst van beleggingsadvies, gedefinieerd in artikel 4.1.1. [NvdV: bedoeld wordt: 4.1.4] van de MiFiD-richtlijn [richtlijn 2004/39/EG]?

- 2) Dient het niet-verrichten van de geschiktheidstoets die in artikel 19.4 van die richtlijn voor een niet-professionele belegger is voorzien, te leiden tot nietigheid van rechtswege van de swap die tussen de belegger en de adviserende kredietinstelling is overeengekomen?
- 3) Ingeval de beschreven geleverde dienst niet als een beleggingsadvies wordt aangemerkt, leidt dan het enkele feit dat [de cliënt] is overgegaan tot de aanschaf van een complex financieel instrument als een interest rate swap, zonder dat [de beleggingsonderneming] de passendheidstoets heeft verricht die in artikel 19.5 van de MiFiD-richtlijn wordt voorzien, waarbij die omissie te wijten is aan de beleggingsonderneming, tot nietigheid van rechtswege van de swap-overeenkomst die met de kredietinstelling zelf is gesloten?
- 4) Dient artikel 19.9 van de MiFiD-richtlijn in die zin te worden begrepen, dat het enkele feit dat een kredietinstelling een complex financieel instrument aanbiedt dat verbonden is met een hypothecaire lening, voldoende reden is om de in artikel 19 voorziene verplichtingen van een beleggingsonderneming om niet-professionele beleggers aan een geschiktheids- en een passendheidstoets te onderwerpen, buiten toepassing te laten?
- 5) Is het, om de verplichtingen ex artikel 19 van de MiFiD-richtlijn buiten toepassing te kunnen laten, nodig dat het financiële product waarmee het aangeboden financiële instrument is verbonden, onderworpen is aan wettelijke normen voor de bescherming van de belegger, die vergelijkbaar zijn met de normen die in de genoemde richtlijn zijn vastgesteld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanje) op 19 juli 2011 — Isabel Elbal Moreno/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) en Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Zaak C-385/11)

(2011/C 290/05)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Isabel Elbal Moreno

Verwerende partijen: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) en Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)